Η ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

'Αγρότες καὶ κτηνοτρόφοι προσέχετε τὸν Φλεβάρη!

Ὑπὸ ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΑΓΓΙΝΑ γεωπόνου

Ὁ Φλεβάρης κι' ἂν φλεβίσει, καλοκαίρι θὰ μυρίση. Τὸ γνωμικὸ αὐτό, εἶναι παρηγοριὰ τῶν ἀνθρώπων ποὺ αἰσθάνονται περισσότερο καὶ ὑποφέρουν ἀπὸ τὰ ἐνοχλητικὰ καὶ καταστρεπτικά, στοιχεῖα τῆς φύσεως. Κι' αὐτοὶ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλοι παρὰ οἱ γεωργοί, οἱ ξωμάχοι, οἱ ἀμπελουργοὶ καὶ οἱ κτηνοτρόφοι τῶν χωριῶν μας. Τουλάχιστον στὸν τόπο μας αὐτὸ συμβαίνει. Ἡ μανία τοῦ χειμώνα, τὶς περισσότερες χρονιές, τὸ Φλεβάρη ξεσπάει, καὶ τὸν μῆνα αὐτὸν ἀκριβῶς οἱ γεωργοί μας στὰ χωριά, οἱ καλλιέργειές τους καὶ τὰ ζωντανά τους, ὑποφέρουν καὶ κινδυνεύουν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο μῆνα καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχή.

Βέβαια δὲν θ' αργήση νὰ φθάση ἡ ἄνοιξη, ἀπὲ δῶ στὸν τόπο μας συμβαίνει πολλὲς φορές, Φλεβάρης, Μάρτης, 'Απρίλης καὶ Μάης καμμιὰ φορά, νὰ γίνουν ἀφορμὴ μὲ τὶς κακοκαιρίες τους καὶ τὶς ἄλλες ἀναποδιές τους, νὰ χάσουμε τὴ σοδειὰ τῆς χρονιᾶς. Ὅσο μάλιστα προχωροῦμε ἀπ' τὸ Φλεβάρη πρὸς τοὺς τελευταίους μῆνες τὶς χειμωνιάτικης κακοκαιρίας, ὅσο κοντά μας βρίσκεται ἡ ἀνοιξιάτικη καλοκαιρία, τόσο περισσότερο, θὰ πρέπει νὰ φυλαχτοῦμε καὶ νὰ φυλάξουμε τὶς καλλιέργειές μας, ἀπὸ ἀπρόοπτα καιρικὰ ἄγρια φαινόμενα.

Καὶ θὰ ἐξηγήσουμε τὸ γιατί. Ἂν τὸν Γενάρη καὶ τὸ Φλεβάρη σημειωθοῦν καιρικὲς ἀναποδιές, μπόρες, καταιγίδες, πλημμύρες, καὶ παγωνιές οἱ ἄνθρωποι τῶν χωριῶν μας, καὶ οἱ γεωργικὲς φυτεῖες καὶ καλλιέργειες τὰ περιμένουν ὅλα στὴν ἐποχὴ αὐτὴ καὶ γιὰ ὅλα πρέπει νὰ εἶναι ὁπλισμένοι καὶ προετοιμασμένοι. Στὸ ὑπόστεγο πρέπει τὰ ξύλα νὰ βρίσκονται ἀκόμα ἄφθονα γιὰ τὸ τζάκι, τὸ ἄχυρο μπόλικο, τὸ τριφύλλι νὰ σχηματίζη ἀκόμα θεμωνιὰ καὶ τ' ἀλεύρι νὰ ἔχει κανονισθῆ νὰ φθάση. Τὰ φυτὰ ἔχουν κι' αὐτὰ ζωή, κινοῦνται καὶ αἰσθάνονται, ἔχουν κάμει κάτι προετοιμασία καὶ ἔχουν πάρει τὰ μέτρα τους, γιὰ νὰ μπορέσουν, ν' ἀνθέξουν στὶς ἄσχημες μέρες τῆς βαρειᾶς χειμωνιᾶς καὶ στὶς ἄλλες στερήσεις κι' ἀναποδιὲς ποὺ ὑπάρχουν, στὴν ἐποχὴ τοῦ χειμώνα. Μὴ σᾶς φανῆ παράξενο ὅτι ὅπως γεμίζουν οἱ νοικοκυραῖοι στὸ χωριὸ τ' ἀμπάρια ἀπὸ προϊόντα καὶ τροφές, γιὰ τὴ συντήρηση τῶν ἑαυτῶν τους, καὶ τῶν παιδιῶν τους, ὅπως μαζεύουν ἄφθονες τὶς κτηνοτροφές καὶ τὸ ἄχυρο γιὰ τὰ ζῶα τους, κάτι ἴδιο κι' ἀπαράλλαχτο συμβαίνει καὶ σ' αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ φυτά. 'Από τὴν ἄνοιξη καὶ τὸ καλοκαίρι, ὅταν μποροῦν, βρίσκουν καὶ παίρνουν ἀπὸ τὴ γῆ κι' ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα ὅ,τι τοὺς χρειάζεται, γιὰ τὴ συντήρησή τους καὶ τὴ διατροφή τους. Δὲν ξεχνοῦν πὼς θὰ φθάσουν καὶ οἱ ἄσχημες μέρες τοῦ χειμῶνα, ποὺ κάθε προσπάθειά τους τότε θᾶναι μάταιη καὶ δύσκολη, γιὰ νὰ οἰκονομίσουν καὶ νὰ βροῦν τροφὲς καὶ μέσα ζωῆς. Ἔτσι ἀρχίζουν μέσα στὸ ἴδιο τὸ σῶμα τους ἀπάνω στὸ κορμί τους, καὶ φτιάχνουν ὁλόκληρες ἀποθῆκες ποὺ τὶς γεμίζουν μὲ ἔτοιμες χρήσιμες καὶ θρεπτικὲς τροφές, γιὰ νὰ τὶς ἔχουν στὴ διάθεσή τους, ὅταν θὰ φθάσουν οἱ ἄσχημες καὶ δύσκολες μέρες τοῦ χειμῶνα. Ἀπὸ τὸ δημοτικὸ Σχολεῖο θυμόμαστε ὅλοι τί μᾶς ἔλεγε ὁ δάσκαλος γιὰ κάτι τέτοιο ποὺ συμβαίνει καὶ στὶς γκαμῆλες καὶ στὶς νυχτερίδες. Ἡ γκαμήλα μαζεύει μέσα στὴ καμπούρα της ἄφθονες τροφὲς καὶ λίπος μπόλικο, ἀπὸ τὶς ἐποχὲς ποὺ βρίσκει μέσα στὸ σταῦλο της, ὅ,τι εἶναι χρήσιμο γιὰ τὴ ζωή της. Ὅταν συμβῆ νὰ βρεθῆ σὲ δύσκολες μέρες, ὅταν δὲν ὑπάρχει γύρω της χορτάρι καὶ τροφὴ (κι' αὐτὸ γίνεται συχνὰ μὲ τὶς γκαμῆλες ποὺ ἑβδομάδες ὁλόκληρες κινοῦνται γιὰ μεταφορές, μέσα στὶς κατάξερες κι' ἀπέραντες ἐρήμους), τότε ἡ γκαμήλα κατορθώνει νὰ ζῆ, τρώγοντας καὶ ξοδεύοντας ὄχι βέβαια μὲ τὸ στόμα της, τὸ μαζεμένο θρεπτικὸ λίπος τῆς καμπούρας της. Παντοῦ λοιπὸν μὲ λίγα λόγια παρατηροῦμε τὸ ἔνστικτο αὐτὸ τῆς ἀποταμιεύσεως. Μποροῦμε μάλιστα νὰ ποῦμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος πολλές φορὲς ἀπὸ τὴν ἀμέλεια του ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τὴ τεμπελιὰ καὶ τὴν ἀδιαφορία του, μένει χωρὶς προμήθειες, γιὰ τὶς ἄσχημες ὧρες.

Τί βγαίνει συμπέρασμα;

Μπορεῖ τώρα ὅποιος δήποτε, νὰ δώση τὴν ἀπάντηση. 'Απλούστατα ὁ χειμώνας εἶναι πίσω ἀς φθάσαμε στὸ Φλεβάρη, ἂς λέει τὸ γνωμικό, ὁ Φλεβάρης κι' ἂν φλεβίσει καλοκαίρι θὰ μυρίσει. Γιὰ μᾶς τοὺς γεωργούς, δὲν βγαίνει αὐτὸ ἀληθινὸ τὶς περισσότερες φορές. Ὁ χειμώνας, μπορεῖ νὰ μᾶς δείρει ἄγρια, καὶ μᾶς καὶ τὶς καλλιέργειές μας καὶ τὰ ζωντανά μας κι' αὐτὸν καὶ τὸν ἄλλο μῆνα, καὶ τὸν 'Απρίλη καὶ τὸν Μάη καμμιὰ φορά. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο κάθε μέρα καλὴ τοῦ Φλεβάρη θὰ πρέπει νὰ τὴ ξοδεύουμε στὸ νὰ παίρνουμε μέτρα καὶ στὸ νὰ κάνουμε κάθε προμήθεια ἄσχετα μὲ τὸ ἂν τραβᾶμε γιὰ τὴν ἄνοιξη καὶ τὸ καλοκαίρι. Ὅλα θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἄφθονα καὶ ὅλα πρέπει νὰ ξοδευτοῦν νοικοκυρεμένα καὶ μὲ προσοχή.

Δὲν θὰ κάνουμε σπατάλες στὰ προϊόντα μας, δὲν θὰ σκορπίσουμε καὶ δὲν θὰ ξοδέψουμε τὶς τροφὲς τοὺς καρποὺς τ' ἄχυρα καὶ τὰ τριφύλλια.

Πρέπει νὰ παίρνουμε μέτρα, γιὰ τὴ προφύλαξη τῶν φυτῶν καὶ τῶν καλλιεργειῶν μας, ποὺ κινδυνεύουν ἀκόμα ἀπὸ πλημμύρες, ἀπὸ παγετοὺς, ἀπὸ καιρικὲς ἀναποδιές, θεομηνίες, καταιγίδες, χαλάζια καὶ τόσα δεινὰ ποὺ μαστίζουν περισσότερο τοὺς γεωργοὺς, τοὺς κτηνοτρόφους καὶ τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν μας, ἀφοῦ ἡ ζωή μας καὶ τὸ βιός μας βρίσκονται ξαπλωμένα στὸ κάμπο καὶ ἐκτεθειμένα στὴ διάθεση τῆς ἄγριας φύσης.

Ἡ ἄγρια ἀτμόσφαιρα κι' αὐτὸς ὁ μαῦρος οὐρανὸς μὲ τοὺς κεραυνούς του καὶ τὶς μπόρες του, αὐτὴ ἡ μανιασμένη δύναμη τοῦ βοριᾶ μὲ τοὺς δυνατοὺς ἀνέμους του, μπορεῖ νὰ μᾶς ἀφανίσει νὰ μᾶς καταστρέψη τὸ πᾶν.

Ὥστε λοιπὸν συνέχεια στὴ προσπάθειά μας στὸ χωριό γιὰ ὅλα, νὰ μὴ λείψουν τὰ ξύλα γιὰ τὸ τζάκι, νὰ μὴ μείνουν τὰ ζῶα μας χωρὶς τροφὴ καὶ στρωμνή, νὰ μὴ νεροπουντιάσουν, κιτρινίσουν κι' ἀδυνατίσουν τὰ σπαρτά μας, νὰ μὴ ξεριζωθοῦν οἱ φυτεῖες μας. Γιὰ ὅλα ὑπάρχουν τρόποι, καὶ μέσα νὰ παλέψουμε ν' ἀμυνθοῦμε καὶ νὰ νικήσουμε, ἀρκεῖ νὰ προλάβουμε τὸ κακὸ δουλεύοντας πάντοτε μὲ νοικοκυρίσιο πνεῦμα, μὲ πνεῦμα ἀσταμάτητης φροντίδας καὶ περισυλλογῆς.

Π. Κ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ
Γεωπόνος

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΧΟΛΗΣ

Εἶναι καινοτόμοι οἱ ἀρχιτέκτονες τῆς Στουτγάρδης

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΡΑΒΙΑ

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ. Στὴ Μέκκα τῆς Σαουδικῆς 'Αραβίας ἀποπερατώθηκε τὸ 1974 ἕνα ἀρχιτεκτονικὸ συγκρότημα, ποὺ προκάλεσε τὴν παγκόσμια προσοχὴ μὲ τὴν ὁμορφιά του, τὴ σύγχρονη οἰκοπομότητά του καὶ τὴν ἐναρμόνισή του στὸ φυσικὸ τοπίο. Πρόκειται γιὰ τὸ κέντρο διασκέψεων στὸ ὄρόμο πρὸς τὴν Τζέντα, ποὺ χρησιμεύει σὰν τόπος μεγάλων συνεδρίων, καὶ ποὺ κα ρακτηρίζεται ἀπὸ τὶς πολυάριθμες σκεπὲς του τύπου σκιάστρου ἢ δικτυωτοῦ, ποὺ κρέμονται ἀπὸ συρματόσκοινα.

Ἐκεῖνο ποὺ ἐκτιμοῦν οἱ Σαουδάραβες σ' αὐτὸ τὸ κέντρο ποὺ περιλαμβάνει καὶ ἕνα ξενοδοχεῖο, εἶναι ὅτι παρὰ τὴ μοντέρνα ἀρχιτεκτονική του, φέρει πολλὰ στοιχεῖα τῆς παραδοσιακῆς ἀραβικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ὅπως τὰ τύπου «δάσεως» ἐπὶ μέρους δομήματα του καὶ τὰ καφασωτά. Ἐν τούτοις ἡ ἰδέα γι' αὐτὸ τὸ δεμένο μὲ τὸ φυσικὸ τοπίο συγκρότημα δὲν γεννήθηκε σὲ κάποιο ἀραβικὸ κράτος, ἀλλὰ στὴ Στουτγάρδη.

Ἡ κυβέρνηση τῆς Σαουδικῆς 'Αραβίας ἀνέθεσε στὸν ἀρχιτέκτονα Ρὸλφ Γκούτημπροντ, ποὺ γεννήθηκε τὸ 1910 στὴ Στουτγάρδη, τὰ σχέδια κατασκευῆς τοῦ κέντρου. Ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ δὲν ἦταν τυχαία, δεδομένου ὅτι ὁ Γκούντμπροντ ἀνήκει σ' ἕναν κύκλο ἀρχιτεκτόνων τῆς Στουτγάρδης, ποὺ ἔθεσε ἐντελῶς νέους τόνους σ' ἡν ἀρχιτεκτονικὴ ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ '60. Ἡ ὁμάδα αὐτή, μὲ τρεῖς ἰθύνουσες κεφαλές, καθηγητὲς τῆς ἀνωτάτης τεχνικῆς σχολῆς τῆς Στουτγάρδης (σήμερα πανεπιστήμιο), ξέφυγε ἐντελῶς ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ «Μπαουχάους», ποὺ δημιουργήθηκαν στὴ δεκαετία τοῦ '20 καὶ ἴσχυσαν ἐπὶ μακρόχρονη περίοδο. 'Αντὶ βασειὲς καθαρὰ λειτουργικὲς καὶ ὁμοιόμορφες φόρμες. προτιμοῦν παιγνιδιάρικες «ἀνθρώπινες» ἀρχιτεκτονικὲς μορφές, ἐπανεοχόμενοι σὲ παμπάλαια στοιχεῖα τῆς ἀνθρώπινης στέγης ὅπως λόγου χάρη ἡ σκηνή.

Ἂν καὶ οἱ ἀρχιτέκτονες τῆς Στουτγάρδης δὲν ἔχουν ἰδρύσει ἀκόμη δική τους σχολὴ ἔχουν στενὴ συνεργασία μεταξύ τους. Λόγου χάρη ἡ δεύτερη ἀπὸ τὶς ἰθύνουσες κεφαλὲς τῆς ὁμάδας, ὁ Φράϊ Ὄττο, ποὺ γεννήθηκε τὸ 1925, συμμετεῖχε ἀποφασιστικὰ στὸ ἔργο Μέκκα ποὺ εἶχε ἀναλάβει ὁ Γκούτμπροντ, καὶ αὐτὸς πάλι συνεργάστηκε στὸ σημαντικώτερο ἔργο τοῦ Ὄττο, στὴν ἀρχιτεκτόνιση τοῦ γερμανικοῦ περιπτέρου στὴν παγκόσμια ἔκθεση τοῦ Μόντρεαλ τὸ 1967.

Ὁ Φράϊ Ὄττο εἶναι κατ' ἐξοχὴν σπεσιαλίστας στὴν «αἰωρούμενη» ἀρχιτεκτονική. Ἤδη ἡ ἐπὶ διδακτορία διατριβὴ του εἶχε τὸν τίτλο «ἡ κρεμαστὴ στέγη». Σὲ ὅμοια μὲ σκηνὲς οἰκοδομήματα, μὲ στέγες ποὺ κρέμονται ἀπὸ συρματόσκοινα, ἐφαρμόζει τὴν ἀρχὴ τοῦ νὰ ἁπλώνη, μὲ τὴ μεγαλύτερη οἰκονομία ὑλικοῦ σκεπὲς πάνω ἀπὸ τόπους τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας, χωρὶς νὰ ἀγνοῆ ποτὲ τὶς ἀξιώσεις τῆς αἰσθητικῆς.

Τὸ πιὸ ἀξιοσημείωτο δεῖγμα κατασκευῆς κρεμαστῆς στέγης στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ἡ ὅμοια μὲ ἱστοὺς τοίρκου σκεπὴ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Σταδίου τοῦ Μονάχου, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα στὰ ὁποῖα συμμετεῖχε ἐπίσης ὁ Φράϊ Ὄττο, ἂν καὶ τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ σύνολο τῆς ἐκπονήσεως τῶν σχεδίων ὅλων τῶν ὀλυμπιακῶν ἐγκαταστάσεων εἶχε ἀναλάβει ὁ ἀρχιτέκτονας Γκύντερ Μπένις, ποὺ γεννήθηκε τὸ 1922. Ὁ Μπένις εἶναι ὁ τρίτος τῆς ὁμάδας τῶν πλούσιων σὲ ἰδέες ἀρχιτεκτόνων τῆς Στουτγάρδης. Μὲ τὸ Ὀλυμπιακὸ Στάδιο ἐξασφάλισε τὴν ἐξοδο τοῦ πνεύματος χαρᾶς γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἀρχιτεκτόνων αὐτῶν καὶ στὸν τομέα κατασκευῆς ἀθλητικῶν χώρων, προκαλῶντας τὸν παγκόσμιο θαυμασμό.

Παράγων ἐνεργείας τὸ ὑδρογόνο

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πὸ τὰ πρῶτα αὐτοκίνητα, ποὺ λειτουργοῦσαν μὲ ὑδρογόνο, εἶχαν ὀγκώδεις ὑδρογονικὲς δεξαμενές, ποὺ δημιουργοῦσαν προβλήματα ἀσφαλείας καὶ, στὴν οὐσία, ἐπιαναν ὅλη τὴν καροσερὶ τοῦ αὐτοκινήτου.

Σήμερα, ὅμως, ἔχουν ἐπεξεργασθεῖ ἕνα πιὸ ἀποτελεσματικὸ σύστημα ἀποθήκευσης. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ χρησιμοποιεῖται ἕνα κονιοποιημένο μεταλλικὸ κράμα, ποὺ ἀποκαλεῖται «μεταλλικὴ ἐνυδρηνέωση». Τὸ κράμα αὐτὸ ἐνεργεῖ σὰν σπόγγος, ποὺ ἀπορροφᾶ τὸ ὑδρογόνο.

Τὰ ντεπόζιτα, ποὺ τὰ γεμίζουν μὲ τὴν ἔνυδρη αὐτὴ ἕνωση χωροῦν 40 φορὲς περισσότερο ὑδρογόνο, ἀπὸ τὰ ντεπόζιτα ποὺ εἶναι γεμᾶτα μόνο μὲ ἀεριοποιημένο ὑδρογόνο. Ἡ θερμότητα τῶν καυσαερίων τοῦ αὐτοκινήτου πλησιάζοντας στὸ ντεπόζιτο τῶν καυσίμων, συντείνουν στὸ νὰ ἀπελευθερώσει ἡ ἕνωση τὸ ὑδρογόνο.

Τὰ ντεπόζιτα μὲ τὴν μεταλλικὴ ἔνυδρη ἕνωση εἶναι βαθύτερα ἀπὸ τὰ συνηθισμένα τῆς βενζίνης. Μὲ τὶς τελειοποιήσεις ὅμως ποὺ σημειώθηκαν τελευταία δημιουργήθηκαν τώρα ντεπόζιτα καυσίμων ἀπὸ ἔνυδρη ἕνωση, ποὺ εἶναι κατάλληλα γιὰ τὴν τοποθέτησή τους στὰ αὐτοκίνητα.

Τί εἶναι πορνὸ στὴν ὀθόνη καὶ τί δὲν εἶναι

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κε στὸ δικαστήριο» τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Ἄρθουρ Σνίτσλερ «Ὁ κύκλος». Καὶ ἡ κυριότερη κατηγορία ἦταν ὅτι.... ἐπεφτε πολὺ συχνὰ ἡ αὐλαία.

Οἱ ἠθικολόγοι τῆς ἐποχῆς ὁδηγόντουσαν στὸ συμπέρασμα, ἀπὸ ὅσα διαδραματίζονταν στὴ σκηνή, ὅτι κάθε φορὰ ποὺ ἔπεφτε ἡ αὐλαία κάτι τὸ ἀνήθικο συνέβαινε ἀπὸ πίσω της, ἀνάμεσα στὰ ἐναλλασσόμενα ζευγάρια.

Γιὰ τὴ δίκη ἐναντίον τῆς ταινίας τοῦ Ἴγκμαρ Μπέργκμαν «Ἡ σιωπὴ» οἱ δικαιολογίες τῆς κατηγορούσης ἀρχῆς ἦταν πραγματικὰ ἀστεῖες.

Εἰσαγγελικὲς διαταγὲς ἀπαγορεύσεως, ποὺ ἀργότερα ἀνατράπηκαν ἀπὸ δικαστικὲς ἀποφάσεις ἐκδόθηκαν γιὰ τὴν «Ἐμμανουέλα», τὸν «Θυρωρὸ τῆς νύχτας», τὸ «Σαλὸν Κίττυ» καὶ γιὰ ἕνα σωρὸ ἄλλες. Ἀκόμα, καὶ γιὰ τὸ κινηματογραφικὸ μπαλλέτο «Ἀμπραξάς» ἢ γιὰ τὴν ταινία τοῦ Μπορόφσκι «Ἀνήθικες ἱστορίες».

Εἶναι χαρακτηριστικὸ γιὰ τὴν στάση τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἀπέναντι στὶς ταινίες ποὺ χαρακτηρίζει πορνογραφικὲς ὅτι ἐπιχείρησε, πολλὲς φορές, νὰ κατάσχει ἀκόμα καὶ ταινίες μικροῦ μήκους, ποὺ προβάλλονται σὲ κλειστὲς κινηματογραφικὲς λέσχες.

Ἐπίσης ὅτι ἀνάμεσα στὶς ταινίες ποὺ ἔγινε προσπάθεια ἀπὸ εἰσαγγελεῖς νὰ ἀπαγορευθεῖ ἡ προβολή τους στὴ Δ. Γερμανία. εἶναι ἡ κλασικὴ πιὰ τοῦ Μπουνουὲλ «τὸ χρυσὸ παρελθὸν» καὶ ἀκόμα καὶ ὁ «Κίνγκ Κόνγκ».

Πῶς ὅπως μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ ἀντιδικία αὐτὴ οὐσιαστικὰ ἀνάμεσα στὴν εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ καὶ τὶς δικαστικὲς ἀρχές;

Πιστεύουν οἱ Γερμανοὶ δικαστὲς ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ λογοκρισία κάθε εἴδους, στὴ χώρα; Ἢ ἑρμηνεύοντας τὶς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος δὲν θεωροῦν ὅτι μποροῦν νὰ στηρίξουν ἀπαγόρευση προβολῆς τέτοιων ταινιῶν;

Ὑποστηρίζεται, ἐν πάση περιπτώσει, γενικότερα ἡ ἄποψη, ἀνάμεσα στοὺς γερμανικοὺς νομικοὺς κύκλους ὅτι μόνο ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία μπορεῖ ν' ἀπαφασίσει μελλοντικὰ πιὰ γιὰ τὸ πιὸ κινηματογραφικὸ θέαμα θὰ ἀπαγορεύεται στὴ Δ. Γερμανία. Καὶ νὰ ἐνισχύσει τὶς σχετικὲς διατάξεις.

Διεπίστωσαν ἔνταση στὴν 'Ανατολικὴ Εὐρώπη τὰ στελέχη τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ.

ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΜΠΡΕΖΝΙΕΦ

ΡΩΜΗ. Ἡ ἐφημερίδα «Λὰ Στάμπα» γράφει:

Στὴν ἔκθεσή του, πρὸς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ. ὁ Ἐνρίκο Μπερλίνγκουερ εἶπε ὅτι τὰ «εὐρωκομμουνιστικὰ» κόμματα καλοῦνται «νὰ συμβάλουν ἴσως ἀποφασιστικά (...) στὴν ποιοτικὴ ἀνανέωση τῶν σημερινῶν σοσιαλιστικῶν κοινωνιῶν, μὲ τὴν ἔννοια μιᾶς ὁλοκληρωμένης δημοκρατικῆς ἀνάπτυξης». Δὲν πρόκειται μόνο γιὰ μιὰ δήλωση ἀρχῆς. Οἱ ἐμπειρογνώμονες τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ. σὲ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μὲ βάση τὰ πρόσφατα ταξίδια τους καὶ τὶς πυκνὲς διπλωματικὲς ἐπαφές, πιστεύουν ὅτι ἡ 'Ανατολικὴ Εὐρώπη πέρασε ἤδη σὲ μιὰ φάση γενικῆς κρίσης ποὺ ἡ κατάληξή της δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβλεφθεῖ, ἐξ αἰτίας τῆς κατάστασης ποὺ ὑπάρχει στὴν κορυφὴ τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ὁποία ὀφείλεται στὴν ἀσχημη ὑγεία τοῦ Λεονὶντ Μπρέζνιεφ.

Οἱ ἀναλυτὲς τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ. τονίζουν ὅτι οἱ ἐθνικὲς διεκδικήσεις γιὰ πολιτικὴ καὶ ἰδεολογικὴ αὐτονομία ἀπὸ τὴν ΕΣΣΔ, ποὺ καταπνίγηκαν τὸ 1947 καὶ τὸ 1948, ἐμφανίστηκαν καὶ πάλι σ' ὁλόκληρη τὴν 'Ανατολικὴ Εὐρώπη, μέσα σ' ἕνα πλαίσιο ποὺ σήμερα εἶναι πολὺ πιὸ εὐνοϊκὸ ἀπ' ὅ,τι πρὶν τριάντα χρόνια. Τὴν ἄποψη αὐτὴ φαίνεται ὅτι συμμερίζονται οἱ Γιουγκοσλάβοι. Στὴ συνέντευξη ποὺ παραχώρησε στὴν Ἄλντο Ρίτσο τῆς «Στάμπα», ὁ Ἀλεξάντρ Γκολίτσκοφ, ὑπεύθυνος γιὰ τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὸν Σύνδεσμο Γιουγκοσλάβων Κομμουνιστῶν καὶ τὰ ἄλλα Κομμουνιστικὰ Κόμματα, δήλωσε ὅτι «ἡ αὐτονομιστικὴ τάση τοῦ κάθε κόμματος ἀνταποκρίνεται σὲ ἱστορικὲς ἀνάγκες».

Σύμφωνα μὲ πληροφορίες ποὺ συγκέντρωσαν οἱ Ἰταλοὶ κομμουνιστές, ἡ δυσκολότερη σήμερα κατάσταση διαπιστώνεται στὴν 'Ανατολικὴ Γερμανία, ὅπου τὸ ντοκουμέντο ποὺ τὸ «Σπῆγκελ» ἀποδίδει σὲ ἀνώτατα «διαφωνοῦντα» στελέχη τοῦ ἴδιου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τοῦ Πανκὸφ (πιθανότατα, ὅμως, πρόκειται γιὰ ἕνα ψεύτικο ἔγγραφο) προκάλεσε μία σειρὰ ἀπὸ ἀλυσσωτὲς ἀντιδράσεις ποὺ ἀποκάλυψαν τὶς ἐσωτερικὲς δυσκολίες τοῦ Χόνεκερ καὶ τὴν εὐπάθεια τῶν σχέσεών του μὲ τὴ Μόσχα.

'Αλλὰ καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὶς ἴδιες πηγές, βρίσκεται στὸ κατώφλι ἑνὸς πολιτικοῦ δράματος: τὸ κόμμα σπαράζεται ἀπὸ ἐσωτερικὲς διαμάχες, οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὸ κόμμα καὶ τὴ χώρα εἶναι δύσκολες, ἐπειδὴ ὁ Χούζακ εἶναι ἀνίκανος νὰ ξανακερδίσει τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ντοῦμπτσεκ, ποὺ ἐκκαθαρίστηκαν καὶ νὰ σβήσει στὸν πληθυσμὸ τὴ νοσταλγία τῆς «ἄνοιξης». Στὴν Πολωνία, ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ οἰκονομικὲς δυσκολίες, ἑνάμισυ χρόνο μετὰ τὰ σοβαρὰ γεγονότα στὸ Οὔρσους καὶ τοῦ Ράντομ, ποὺ προκλήθηκαν ἀπὸ τὴν αὔξηση τῆς τιμῆς τῶν τροφίμων, μιὰ αὔξηση ποὺ ἀργότερα καταργήθηκε. Ἡ Ρουμανία ἔχει οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα καὶ μιὰ τρομακτικὴ αὔξηση τῆς ἐγκληματικότητας ἀνάμεσα στοὺς νέους. Ἡ μοναδικὴ ἄσση ἠρεμίας, στὸ ταραγμένο αὐτὸ πανόραμα, φαίνεται ἡ Οὐγγαρία, ὅπου ἡ καλὴ οἰκονομικὴ κατάσταση συνδυάζεται μὲ μιὰ ἐλευθερία ποὺ τὸ καθεστὼς παραχωρεῖ μὲ σοφὲς δόσεις στοὺς διανοούμενους.

Τὰ αἴτια τῆς κρίσης αὐτῆς εἶναι κυρίως οἰκονομικὰ (σ' ὅλες τὶς χῶρες ὑπάρχει μιὰ δυσφορία ὅλο καὶ περισσότερο ἔκδηλη γιὰ τὴν κακὴ λειτουργία τῆς Κομμουνιστικῶν, δηλαδὴ τῆς κομμουνιστικῆς Κοινῆς 'Αγορᾶς) ἀλλὰ καὶ ἰδεολογικά. Ἡ ἐξάρτηση ἀπὸ τὴν ΕΣΣΔ, τόσο στὸν ἕνα ὅσο καὶ στὸν ἄλλο τομέα, εἶναι τώρα μιὰ ἀνυπόφορη μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὰ κόμματα ὁδὲν κατορθώνουν μιὰ νὰ ἐλέγχουν τὴ δυσαρέσκεια τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν διανοούμενων ποὺ ἀπελοῦν νὰ ἀποτελέσουν ἕνα ἐκκοκτικὸ μίγμα ἀμφισβήτησης.

Ἡ γοητεία τῶν προτάσεων, ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὰ μεγάλα Δυτικὰ κόμματα — τὸ ἰταλικὸ καὶ τὸ ἱσπανικό — γίνεται ὅλο καὶ ἰσχυρότερη στὴν 'Ανατολικὴ Εὐρώπη. Σύμφωνα μὲ τοὺς ἐμπειρογνώμονες τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ., ἡ σοβιετικὴ στάση ἀπέναντι στὰ Δυτικὰ κόμματα — τὸ ἰταλικὸ καὶ τὸ ἱσπανικό — γίνεται ὅλο καὶ ἰσχυρότερη στὴν 'Ανατολικὴ Εὐρώπη. Σύμφωνα μὲ τοὺς ἐμπειρογνώμονες τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ., ἡ σοβιετικὴ στάση ἀπέναντι στὰ Δυτικὰ κόμματα ὅσο «ἡ παλαιὰ φρουρὰ» τοῦ Κρεμλίνου δὲν θὰ ἀντικατασταθεῖ στὸ σύνολό της ἀπὸ μιὰ νεώτερη γενιὰ καί, πιθανότατα, προσδευτικότερη, ἡ ὁποία γιὰ τὴν ὥρα παραμένει στὸ περιθώριο τῆς πραγματικῆς ἐξουσίας.

Ὁ στόχος τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ. ὅπως τὸν παρουσίασε ξεκάθαρα μὲ τὴν ἔκθεσή του στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ὁ Μπερλίνγκουερ, εἶναι νὰ ἐνθαρρύνει τὶς πιὸ φιλελεύθερες τάσεις ἀνάμεσα στοὺς μελλοντικοὺς ἡγέτες τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ τῆς 'Ανατολικῆς Εὐρώπης, ἀποφεύγοντας γιὰ τὴν ὥρα τὶς σκληρὲς ἀναμετρήσεις ποὺ θὰ μποροῦσαν, ἀντίθετα, νὰ εὐνοήσουν, κατὰ τὴ λεπτομέρεια αὐτὴ μεταβατικὴ φάση, τὶς πιὸ δογματικὲς ὁμάδες στὴ Μόσχα καὶ στὶς ἄλλες χῶρες (μιὰ ἀνάλογη γραμμή, ὅσον ἀφορᾶ στὸν Ἡνωμένες Πολιτεῖες, πρότεινε ὁ σύμβουλος τοῦ Βάνς, Μάρβιν Σούλμαν, τὸν 'Οκτώβρη μὲ τὴν ἔκθεσή του στὴν ἐπιτροπὴ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Κογκρέσου). Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐξηγοῦν οἱ ἐμπειρογνώμονες τοῦ ἰταλικοῦ Κ.Κ. στὰ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τὴ στάση τῆς πλωματικῆς σύνεσης ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ κόμμα, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς 'Ισπανούς, ὅσον ἀφορᾶ στὶς σχέσεις μὲ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Μιὰ ἀρρεμη διπλωματία» ποὺ μᾶς θυμίζει τὸ στὺλ τοῦ Κίσσινγκερ καὶ ποὺ ἔχει γιὰ στόχο της νὰ πείσει μὲ ὑπομονετικὲς διαπραγματεύσεις, σχεδὸν μὲ νουθεσίες καὶ ὄχι νὰ ἐπιβάλλει τὶς δικές της ἰδέες.

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ

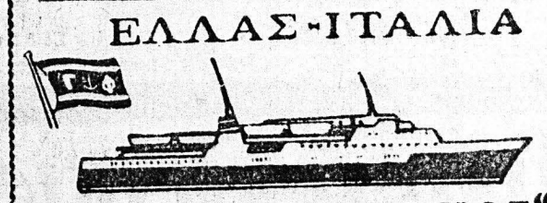

ΦΕ